

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

១១១ ១១១១១១១

កាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ

តុលាការកំពូល

តុលាការកំពូល

សភាជនប្បវេណី

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី

លេខ : ៨៥

ចុះថ្ងៃទី០៨ខែកុម្ភៈឆ្នាំ២០០០

សាលដីកា

លេខ : ១០

ចុះថ្ងៃទី១៦ខែមករាឆ្នាំ២០០១

បានបើកសវនាការជំនុំជម្រះជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី ១៦ ខែមករា

ឆ្នាំ ២០០១ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ :

- ១- ឯកឧត្តម ឌិត មន្ត្រី ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ
- ២- លោក ប៊ែន ស៊ុន ជាចៅក្រមបញ្ជាក់ការណ៍
- ៣- លោក ជ័រ កេង ជាចៅក្រម
- ៤- លោក ស៊ុន ឌឹម ជាចៅក្រម
- ៥- លោក ឈឹម ស៊ីដេន ជាចៅក្រម
- ៦- លោក ព្រាក់ គឹមសាន ជាចៅក្រម
- ៧- លោក សោម សិរីវឌ្ឍ ជាចៅក្រម
- ៨- លោក យស់ សូខៀន ជាចៅក្រម
- ៩- លោក គង់ ភីរុណ ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី

លោក អ៊ូ សុផុន

តំណាងមហាអយ្យការ

ឯកឧត្តម ជួន ស៊ុនឡេង ជាអគ្គព្រះរាជអាជ្ញារង

ដើម្បីជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងសាទ្បកលើកទី២ ពីសាលដីកាលេខ ៧៧ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៩ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ០៥ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ ។

រវាងម្ចាស់បណ្តឹងសាទ្បកឃ្លោះ ប៊ូ សយ អាយុ ៥១ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរធ្វើស្រែ ទីលំនៅភូមិឆ្នួល ឃុំព្រៃនៃ ស្រុកមង្គលបុរី ខេត្តកាកែត ។

២- ឃ្លោះ ជួប សែន អាយុ៣២ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរធ្វើស្រែ ទីលំនៅភូមិឆ្នួល ឃុំព្រៃនៃ ស្រុកមង្គលបុរី ខេត្តកាកែត ។

និងចុងចម្លើយបណ្តឹងសាទ្បកឃ្លោះ រដ្ឋ រុន អាយុ ៥៦ឆ្នាំ ជាតិ ខ្មែរ មុខរបរ ធ្វើស្រែ ទីលំនៅភូមិស្នោ ឃុំកាកែត ស្រុកជួនកែត ខេត្តកាកែត ។

កម្រិតបណ្តឹង : ប្តឹងទាមទារដីស្រែប្រាំងទំហំ ១ហិកតា ៦០អា និងទាមទារទិន្នផលស្រូវ ដែលចុងចម្លើយធ្វើកន្លងមក ៦០០តោ ។

តាមបណ្តឹងសាទ្បកលើកទី២ លេខ ៥៣៥ ចុះថ្ងៃទី ០២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់ឃ្លោះ ប៊ូ សយ និង ជួប សែន បានប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសវនាការលេខ ៧៧ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែ

វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ក្រុងចំណុចនៃសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៨៥ ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០០
របស់តុលាការកំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី ២៥.៧.៩៥ របស់ដើមចោទឈ្មោះ រ៉ត្ត រុន ប្តឹងទាម
ទារដីស្រែប្រាំងទំហំ១ហិកតា៦០អា និង ផលស្រូវ ៦០០តោ ដោយពេតុថាដីនេះអាជ្ញាធរមាន
សមត្ថកិច្ចបានបែងចែកអោយខ្លួនកាលពីឆ្នាំ ១៩៩៦ តែក្រុមចុងចម្លើយទៅធ្វើលើដីនោះរហូតមាន
ទំនាស់គ្មានព្រំដីនេះ ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៨១ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៥ របស់
តុលាការខេត្តកាកែវ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី ២៥.០១.៩៥ របស់លោក រ៉ត្ត រុន "ដើមចោទ"
ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

២- ទទួលស្គាល់ថាសេចក្តីសំរេចលេខ ១៦៩សសរ ចុះថ្ងៃទី ២៥.១២.៩៦ របស់
លោក អភិបាលខេត្តកាកែវ មានលក្ខណៈសមស្របតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

៣- សំរេចថាដីទំនាស់រវាងដើមចោទឈ្មោះ រ៉ត្ត រុន និង ចុងចម្លើយឈ្មោះ
ប៊ូ សឃ និង ឈ្មោះ ជួប សែន ដើមចោទឈ្មោះ រ៉ត្ត រុន មានអភិភាពកាន់កាប់ប្រើប្រាស់
និង ធ្វើជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិតាមសេចក្តីសំរេចលេខ ១៦៩សសរ ចុះថ្ងៃទី ២៥.១២.៩៦ របស់អភិបាល
ខេត្តកាកែវ ។

៤- បង្គាប់អោយចុងចម្លើយឈ្មោះ ជួប សែន និង ប៊ូ សឃ រួមគ្នាបង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី
គិតចុះបង្កើត និង ពន្ធដារ ១.៨០០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបង្កើតកាន់កាប់ប្រាក់ ២០០រៀល ចំ
ណាយលើអ្នកប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០រៀល សរុប ៧.០០០រៀល ។ ប្រាក់នេះដកយកពីប្រាក់
៧.០០០រៀល ដែលដើមចោទបានបង់ទុករួច ។ កាលបើដុតកំណត់ឧទ្ធរណ៍បង្គាប់អោយចុងចម្លើយទាំង
ពីរនាក់ សងប្រាក់ក្នុងម្នាក់ពុំចំនួន ៣.៥០០រៀល អោយទៅដើមចោទវិញ ។

៥- បង្គាប់អោយចុងចម្លើយទាំងពីរនាក់បង់ពន្ធសមាមាត្រមួយភាគរយលើតម្លៃដីដែល
តុលាការបានសំរេច ប្រាក់នេះបានបង់ចូលថវិការដ្ឋចំនួន ៨០ភាគរយ រង្វាន់ក្រឡាបង្កើតទូទាំង
ប្រទេស ២០ភាគរយ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៥ របស់ឈ្មោះ ប៊ូ សឃ ប្តឹង
មិនសុខចិត្តសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៨១ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៥ របស់តុលាការ
ខេត្តកាកែវ ក្រុងចំណុចនៃសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤៣៥ ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៧
របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

១- ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ឈ្មោះ ប៊ូ សឃ ចុះថ្ងៃទី ២៦.១២.៩៥ ទុកជាត្រឹម

ត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ តែលើកចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៨១ ចុះថ្ងៃទី ២០.១២.៩៥ របស់តុលាការ ខេត្តតាកែវទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ១៣.០០០ រៀល ដែលដើមបង្កើនឧទ្ធរណ៍បានបង់រួចហើយគឺ ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធបង្កើន ២.៥៥០ រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាត់ប្រាក់ ៥៥០ រៀលចំពោះ លើការប្រគល់ដីកាកោះ ៥០០០ រៀល និង អាជ្ញាធរតុលាការ ៥.០០០ រៀល ។

៤- សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខឆ្មោះ ភក្តី រុន កំបាំងមុខឆ្មោះ ជួប សែន និង ប៊ូ សយ បើកផ្លូវប្តឹងទាស់ និង ប្តឹងសាទុកក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបង្កើនទាស់ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៧ របស់ឆ្មោះ ប៊ូ សយ ប្តឹង មិនសុខចិត្ត និង សាលដីកាលេខ ១២.៥.៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ត្រង់ចំណុចនៃសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីកាលេខ ៧៥៧ ចុះថ្ងៃទី ១១.១២.៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែល មានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១- ទទួលបង្កើនទាស់ចុះថ្ងៃទី ១៩.៨.៩៧ របស់ឆ្មោះ ប៊ូ សយ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាម ទំរង់ច្បាប់ តែលើកចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កល់សាលដីកាលេខ ៤៣៥ ចុះថ្ងៃទី ១២.៨.៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបាន ការពេញទាំងមូល ។

៣- សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខភក្តី បើកផ្លូវ ប្តឹងសាទុកក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបង្កើនសាទុកលេខ ១៥ ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់ ឆ្មោះ ជួប សែន និង ប៊ូ សយ ប្តឹងមិនសុខចិត្ត និង សាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៧៥៧ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូលធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់។

បានឃើញសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ២២៩ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់តុលាការកំពូល ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១- ទទួលបង្កើនសាទុកលេខ ១៥ ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់ លោក ប៊ូ សយ និង លោក ជួប សែន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

២- ទុកជាមោឃៈសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៧៥៧ ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

៣- បង្វិលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៩៣ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែមិនា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់តុលាការកំពូលទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ដើម្បីជំនុំជំរះជាថ្មីឡើងវិញ ។

៤- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ១៩.០០០ រៀល ដែលលោក ជួប សែន និង លោក ប៊ូ សយ បានបង់រួចហើយគឺ :

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធបង្កើនចំនួន ៥.០០០ រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន

៨.០០០ រៀល សំរាប់ដានរង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ប្រាក់

- ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន ១៥.០០០ រៀល សរុប១៩.០០០ រៀល ហើយតម្រូវអោយលោក វត្ត រុន សងប្រាក់ចំនួន ១៩.០០០ រៀល ទៅលោក ប៊ូ សយ និង លោក ជួប សែន វិញ ។

៤- សាលដីកានេះប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី ២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ។

បានឃើញសាលដីការដូចខាងលើខ ៧៩៧ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលមានខ្លឹមសារ នៃ សេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១- ទទួលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ០៥ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ជំនុំជំរះសាជាថ្មី តាមអំណាចសាលដីកាលេខ ២២៩ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់តុលាការកំពូល ។

២- ប្រគល់ដីទំនាស់អោយឆ្មោះ វត្ត រុន កាន់កាប់ដាក់មូលដ្ឋាន តាមសេចក្តីសម្រេច លេខ ១៦៩សស ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៦ របស់អភិបាលខេត្តតាកែវ កាលណាសាល ដីកានេះចូលជាស្ថាពរ ។

៣- កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ ពន្ធដារ និង ពន្ធចុះបញ្ជីក្តីចំនួន ២.៥៥០៥ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ប្រាក់ចំនួន ៥៥០៥ ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះ ចំនួន ៥.០០០៥ និងលើអាជ្ញាធរតុលាការចំនួន ៥.០០០៥ សរុប ១៣.០០០៥ និងបង្គាប់ អោយចុងចម្លើយឆ្មោះ ប៊ូ សយ និង ជួប សែន បង់ពន្ធសមាមាត្រចំនួន ១ភាគរយ នៃតម្លៃ ដីទំនាស់ ។

សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខគ្រប់ ។ បើកផ្តល់ ប្តឹងសាទុកក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញប្តឹងសាទុកលើកទី ២ លេខ ៥៣៥ ចុះថ្ងៃទី ០២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់ឆ្មោះ ប៊ូ សយ និង ជួប សែន បានប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសម្រេចនៃសាលដីកាលេខ ៧៩៧ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ត្រង់ចំណុចនៃសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញសារណាចុះថ្ងៃទី២៥ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០០របស់ឆ្មោះ ប៊ូ សយ និង ឆ្មោះ វត្ត រុន ។

បានឃើញសារណាតបចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ មេសា ឆ្នាំ២០០០របស់ឆ្មោះ វត្ត រុន ។

បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអញ្ញការថា : សាលដីការដូចខាងលើ លេខ ៧៩៧ ចុះថ្ងៃទី ៨.១១.៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះមានការ ខុសឆ្គងទាំងទំរង់ ទាំងគតិច្បាប់ ។

សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ មេត្តាពិចារណាតាមច្បាប់ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឃ្មោះ ប៊ូ សយ ជាចុងចម្លើយ និង ជាម្ចាស់បណ្ឌិតសាទុក្ខបាន ឆ្លើយ
នៅពេលសវនាការថា : ព្រោះដីនេះខ្លួនកាន់កាប់ស្របតាមច្បាប់ដែលរដ្ឋប្រគល់មកអោយ
ខ្លួន ដោយមានការដោះដូរត្រឹមត្រូវហើយ ដីស្រែលើនេះខ្លួនបានកាន់កាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៨៧
ហើយដូរជាមួយឃ្មោះ ដាំ និង គង់ សារិន តាំងពីឆ្នាំ ១៩៨៩ មក ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឃ្មោះ ជួប សែន ជាចុងចម្លើយ និង ជាម្ចាស់បណ្ឌិតសាទុក្ខបាន
ឆ្លើយនៅពេលសវនាការថា : ព្រោះដីនេះខ្លួនធ្វើតាំងពីឆ្នាំ ១៩៧៩មក ហើយបានដូរជាមួយ
ទួច ដាំ និង សារិន នៅឆ្នាំ ១៩៨៩ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឃ្មោះ វត្ត រុន ជាដើមចោទ និង ជាចុងបណ្ឌិតសាទុក្ខ បាន
ឆ្លើយនៅពេលសវនាការថា : ដីទំនាស់ពីដើមនៅស្រុកដូនកែវ ហើយការឆ្លើយរបស់ទួចដាំ
និង សារិន ជាការកុំពិត ។ ហើយដីនេះខ្លួនបង្កប់ដីដល់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៨៩ រហូតមក និង
ដាក់ពាក្យសុំកាន់កាប់នៅឆ្នាំ ១៩៨៩ រដ្ឋប្រគល់អោយនៅឆ្នាំ ១៩៩០ ។ ដីនេះពីដើមក្រុម
សាមគ្គីជាអ្នកធ្វើពីឆ្នាំ ១៩៧៩ ដល់ឆ្នាំ ១៩៨៥ ក៏ឈប់ទៅ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយដោះសាររបស់គូភាគី
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា : បណ្ឌិតសាទុក្ខលើកទី២ លេខ ៥៣៥ ចុះថ្ងៃទី ០២ ខែ ធ្នូ
ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់លោក ប៊ូ សយ និង ជួប សែន ប្តឹងពីសាលាដំបូងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៧៩៧ ចុះថ្ងៃទី
០៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៩របស់សាលាឧទ្ធរណ៍លើសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់
តុលាការកំពូលអាចលើកឡើងនេះមកជំនុំជំរះ រួមក្រុមដល់អង្គសេចក្តីបានតាមមាត្រា ១៤ នៃ
ច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី និង មាត្រា ២២៦ នៃច្បាប់ស្តីពី
នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

- យល់ឃើញថា : ភាគីទាំងសងខាងសុទ្ធតែមានសំអាងហេតុ និង ភស្តុតាងសម
ហេតុ សមផលដូចគ្នា ប៉ុន្តែការដែលអាជ្ញាធរខេត្តតាក់តែសំរេចបែងចែកដីអោយលោក
វត្ត រុន តែម្នាក់ដល់ទៅពាក់កណ្តាលស្ទើរនឹងចំណែករបស់ភាគីម្ខាងទៀត ដែលមានគ្នាដល់ទៅ
៣នាក់ នោះពុំមានលក្ខណៈសមធម៌ទេ ។ ម្យ៉ាងទៀតលោក ជួប សែន ពុំបានប្តឹងឧទ្ធរណ៍
ពីសាលាក្រមរបស់តុលាការខេត្តតាក់តែទេ ឯលោក សោម គុណ ក៏ពុំដែលបានប្តឹងតវ៉ាពីការ
សំរេចរបស់ខេត្តដែរ ដូច្នេះលោក ជួប សែន និង សោម គុណ ពុំអាចទាមទារអ្វីលើសពីនេះ
បានឡើយ ។ ប៉ុន្តែដោយលោក ប៊ូ សយ ពុំបានឃើញតាមការសំរេចរបស់អាជ្ញាធរខេត្តតាក់តែ
និង ការសំរេចរបស់តុលាការថ្នាក់ក្រោម តុលាការកំពូលគប្បីពិចារណាតាមសមធម៌បែងចែក
ដីទំនាស់ជាចំណែកស្មើគ្នា ដោយមួយចំណែកប្រគល់អោយលោក វត្ត រុន ពីរចំណែកទៀត

ប្រគល់អោយភាគីលោក ប៊ូ សយ ជួប សែន និង សោម គុណ ។ ប៉ុន្តែចំណែកដែលបានទទួលលើស
ពី កាសែតរបស់អាជ្ញាធរ ខេត្តតាកែវ ត្រូវបានទៅលើលោក ប៊ូ សយ ទាំងអស់ ។

- យល់ឃើញថា : សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៧៦៧ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែវិច្ឆិ-
ការ ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលបានសម្រេច សេចក្តីមកនេះមានលក្ខណៈខុសឆ្គងទាំងទំរង់
ទាំង គតិច្បាប់ ។

ពេតដូច្នោះ
វិនិច្ឆ័យសេចក្តី ចំពោះមុខតុលាការ
១១១១១១១

១- ទទួលបង្គំសាទុក្ខលេខ ៥៣៥ ចុះថ្ងៃទី ០២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់
លោក ប៊ូ សយនិងលោក ជួប សែន ទុកជាគ្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

២- ទុកជាមោឃៈសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៧៦៧ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែវិច្ឆិកា
ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

៣- ប្រគល់ដីទំនាស់នៅទី១ , ២ , ៥ ចំនួន២ភាគ៣ អោយលោក ប៊ូ សយ
លោក ជួប សែន និង សោម គុណ កាន់កាប់គ្រប់គ្រងនៅសល់ចំណែក ១ភាគ៣ ទៀតប្រគល់
អោយលោក វត្ត រុន កាន់កាប់ និង គ្រប់គ្រង ប៉ុន្តែនៅក្នុងចំណែក ២ ភាគ ៣ ដែលត្រូវ
បានទៅភាគីលោក ប៊ូ សយ , ជួប សែន និង សោម គុណ ដែលមានទំហំលើសពីការបែងចែក
របស់អាជ្ញាធរ ខេត្តតាកែវ ត្រូវបានទៅលើលោក ប៊ូ សយ ទាំងអស់ ។

៤- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ១៩.០០០ រៀល ដែលឈោក វត្ត រុន បាន
បង់ជូនរួចហើយគឺ :

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធដារចំនួន ៥.០០០ រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់
ចំនួន ៨០០ រៀល សម្រាប់ដារដ្ឋានក្រឡាបញ្ជីកាន់ប្រាក់ ,
- ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន ១៥.០០០ រៀល សរុប ១៩.០០០ រៀល
- បង្គាប់អោយលោក វត្ត រុន លោក ប៊ូ សយ និង លោក ជួប សែន
រួមគ្នាបង់ពន្ធសមាមាត្រ ១ភាគរយ លើតម្លៃដីទំនាស់ ។

៥- សាលដីការនេះប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ១៦ ខែមករា
ឆ្នាំ ២០០១ ។